

petit basset griffon vendéen

Jalostuksen tavoiteohjelma

2011

1. YHTEENVETO

Tämä dokumentti muodostaa petit basset griffon vendéen (pbgv) rodun jalostuksen tavoiteohjelman. Rotu kuuluu Suomen Bassetkerhon alaisuuteen. Tavoiteohjelman tarkoituksena on koota yhteen oleellinen tieto rodun taustasta ja nykytilasta sekä rodun jalostuksen suunnittelussa ja toimeenpanossa tarvittavista toimenpiteistä.

Kasvattajilla on suuri vastuu rodunjalostuksessa. Rodun populaatio maailmanlaajuisesti on erittäin pieni ja siihen on pesiytynyt sairauksia ja ongelmia juuri tästä syystä. Perinnöllisen vaihtelun säilyttäminen ja lisääminen on olennaisessa osassa pyrittäessä säilyttämään rotu käyttökelpoisena ajona seurakoirana, johon se on kotimaassaan Ranskassa kehitetty. Yhtenä tavoitteena on saada kasvattajat ja harrastajat ymmärtämään rodun maailmanlaajuisesti haavoittuvainen tilanne ja etsimään keinoja geenipohjan laajentamiseen ja näin vähentämään rodussa esiintyviä sairauksia.

Suomen Bassetkerhon tehtävänä on koota ja julkaista tietoa sekä avoimesti kertoa rodun tilanteesta. Tämän on tarkoitus auttaa kasvattajia valitsemaan jalostukseen koiria jotka voivat auttaa parantamaan rodun fyysisistä ja psyykkistä terveyttä.

Tavoiteohjelmaan perehtyminen on ensisijaisen tärkeää kasvattajille, jalostusurosten omistajille sekä myös kaikille harrastajille.

2. RODUN TAUSTA

Petit basset griffon vendéen on ranskalainen riistaa ajava rotu. Rodun alkuperä voidaan jäljittää jo 1600-luvulle asti. Usean ranskalaisen koirarodun sukujuuret löytyvät vuosisatojen takaisesta metsästysperinteestä, joka siihen liittyvine koiranjalostuksineen oli kuninkaallisten aatelitojen ja papiston huvia siinä määrin, että monet ranskalaiset kuninkaasaa-

vuttivat enemmän mainetta koirillaan, kuin virkavelvollisuuksien täyttämällä.

Koska Ranskan länsiosassa Vendéenin maalaiskunnassa maastot olivat hevoselle vaikeakulkuisia, alettiin arvostamaan pienikokoisia koiria, joita pystyi seuraamaan jalan. Näin myös talonpojat, joilla ei ollut varaa hevosiin, pystyivät metsästämään kaneja, jäniksiä ja kettuja. Tarvittiin koiria, jotka pystyivät suoriutumaan tehtävistään vaikeakulkuisessa, tiheän aluskasvillisuuden peittämässä maastossa ja niinpä siellä kehitettiin tänä päivänä tunnetut Vendéenin karkeakarvaiset rodut. Kaksi niistä on bassetkoko (petit bassetin lisäksi grand basset griffon vendéen), suurin grand griffon vendéen ja lisäksi keskikokoisen briquet griffon vendéen.

Vuonna 1896 perustettiin Club du Basset Francais, jonka tehtävä oli erottaa toisistaan ranskalaiset bassetrodut sekä kannustaa kasvattajia kasvatustyössä. Kreivi d'Elvasta tuli pitkäkarvaisten bassettien jaoksen puheenjohtaja ja hän kirjoitti ensimmäisen rotumääritelmän rodulle Basset Griffon Francais. Paul Dézamy perusti Club du Basset Griffon Vendéen vuonna 1907 ja teki oman version rotumääritelmästä. Tässä määritelmässä mainittiin kaksi kokoa samasta rodusta.

Vuonna 1952 petit sai uuden rotumääritelmän ja jalostuksen myötä alkoi kehittyä rotu, jolla on kaksi eri kokomuunnosta, pieni (petite taille) ja suurikokoinen (grand taille) basset griffon vendéen. Näillä kahdella rodulla oli pitkään sama rotumääritelmä, lukuun ottamatta raajojen suoruutta ja kokoa. Grandilla tuli olla suorat etujalat ja korkeutta 38 - 42 cm, kun taas petiteillä hyväksyttiin myös käyrät etujalat ja korkeutta 34 - 38 cm. Ajan myötä rotumääritelmä ei sopinut enää tarkoitukseensa, sillä petitit olivat liian raskasrunkoisia ja matalaraajaisia grandin mittausuhteilla. Vuonna 1976 molemmille kokomuunnoksille hyväksyttiin omat rotumääritelmät ja vuonna 1977 astui voimaan rotujen risteytyskielto.

Eeva Virpiö Beacock-kennelistä toi vuonna 1977 Suomeen ensimmäisen petit basset griffon vendéen:in Englannista. Narttu Jomil Isabella onkin suurimman osan Suomen petitien kantaemä. Jomil Isabella astutettiin vuonna 1979 Ruotsin ensimmäisellä petit uroksella Hubbestads Harrodilla. Syntyi Beacock-kennelin H-pentue, joka on ensimmäinen Suomessa syntynyt petit-pentue.

1980-luvulla ja 1990-luvun alussa tuotiin ja lainattiin siitokseen lukuisia koiria Tanskasta Morebess-, Chouan- ja Newgriff-kennelleistä sekä Ranskasta de la Garonne- ja FinRenard-kennelleistä. Näistä uroksilla Chouan Querrele oli 18 pentuetta, Chouan Zarevitsh 12 pentuetta, Morebess Francois de Paris 16 pentuetta sekä Newgriff Crown of Denmark 22 pentuetta. Nämä urokset ovat voimakkaasti vaikuttaneet petit-kantaan Suomessa. Englannista tuotiin muutama koira Dehrasekä Jomil-kennelleistä.

Pbgv on alkujaan ajokoiria mutta rotua on aina myös pidetty seurakoirana ja sen luonteeseen kuuluu olennaisesti sopeutuminen molempiin tehtäviin. Joissain maissa rodun yksilöitä pidetään pääasiassa seurakoirina, mutta ajo-ominaisuudet ovat ainakin toistaiseksi säilyneet ja kotimaassaan Ranskassa petit basset griffon vendéenit ovat tänäkin päivänä lähes puhtaasti metsästyskäytössä ryhmäajureina. Ulkomailla sekä Suomessa koiria käytetään myös yksittäin metsästyksessä, johon ne sopivat erinomaisesti.

Suomessa petit basset griffon vendéen on nostanut suosiotaan vuosi vuodelta niin seura-, ajo-, jälki- kuin näyttelykoirana. Meillä rotua oli rekisteröity vuoden 2008 lopussa 1365 kpl ja vuoden 2008 aikana uusia rekisteröintejä tehtiin 66 kpl.

Internetlähteet:

*Suomen Bassetkerho ry: www.suomenbassetkerho.com
Basset Griffon Vendéen Club: www.bgvclub.co.uk/
Amerikan kennel Club: www.akc.org*

3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA

Suomen Bassetkerho ry perustettiin vuonna 1972. Rotujärjestön arvon yhdistys sai vuonna 1987, siihen asti kerho kuului seurakoirien alaisuuteen. Tuolloin bassetrotujen lisäksi siihen liitettiin kaksi vihikoirarotua; baijerinvuoristovihikoira ja hannoverinvihikoira. Suomen Bassetkerho ry toimii myös Suomen Vihikoirat ry:n ja Suomen Saukkokoirat ry:n kattojärjestönä. Yhdistyksen kotipaikka on Helsinki ja toiminta-alueena koko Suomi.

Suomen Bassetkerho ry:n tehtävänä on edistää, valvoa ja ohjata rotujärjestön alaisten rotujen jalostusta sekä harrastustoimintaa. Rotujärjestö järjestää virallisia ajo- ja jäljestämiskokeita sekä koulutusta näistä lajeista ja yhdistyksen virallinen erikoisnäyttely järjestetään kerran vuodessa. Tuomarit ovat kasvattajatuomareita eri puolilta maailmaa.

Yhdistys julkaisee Basset Bulletin-jäsenlehteä neljä kertaa vuodessa, lisäksi jäsenistöllä on käytössä yhdistyksen omat internetsivut.

Hallitus

Suomen Bassetkerho ry:n syyskokous valitsee hallituksen puheenjohtajan ja hallituksen 8 jäsentä. Toimikaudet ovat kaksivuotisia. Puheenjohtajan ja kaikkien hallituksen jäsenten tulee olla yhdistyksen jäseniä. Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan sekä nimeää sihteerin, rahastonhoitajan ja muut tarvittavat toimihenkilöt ja toimikunnat. Toimikunnat ovat vastuussa toiminnastaan hallitukselle.

Jalostustoimikunta

Hallitus nimeää jalostustoimikunnan puheenjohtajan vuosittain. Jalostustoimikuntaan kuuluu (1.4.2009 alkaen) puheenjohtaja sekä kolme muuta jäsentä suurimmista bassetroduista. Toimikunnan tehtävänä on val-

voa ja ohjata rotujen jalostustyötä Suomessa. Tavoitteena on terve, yhteiskuntakelpoinen ja rotumääritelmää vastaavan rakenteen omaava koira.

Koetoimikunta

Koetoimikuntaan kuuluu puheenjohtajan ja sihteerin lisäksi neljä muuta jäsentä. Koetoimikunnan tehtävänä on organisoida ja valvoa koetoimintaa. Ajo- ja mejäkokeiden tavoitteena on tukea jalostustyötä selvittämällä osallistuvien koirien käyttöominaisuuksia, metsästys- ja jäljestysintoa sekä luonnetta yleensä.

Julkaisutoimikunta

Vuoden 2010 alusta julkaisutoimikunta koostuu puheenjohtajasta, päätoimittajasta, ulkoasuvastaavasta sekä oikolukijasta. Toimikunta julkaisee neljä kertaa vuodessa ilmestyvää Basset Bulletin-lehteä. Aikaisemmin lehden teko oli yksin päätoimittajan vastuulla.

Uusia rotuja Suomen Bassetkerho ry:n alaisuuteen

Suomen Kennelliitto ry:n Rotumääritelmätyöryhmä on kokouksessaan 29.1.2009 päättänyt, että Suomen Bassetkerho ry:n esityksestä isogascognenajokoiraa, pienigascognenajokoiraa (petit bleu de Gascogne), grand griffon vendéen ja griffon fauve de bretagne -rodut siirretään Suomen Bassetkerho ry:n alaisuuteen.

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
468	568	604	361	542	535	601	566

Taulukko 1. Suomen Bassetkerho ry:n jäsenmäärä vuosina 2003 - 2010

4. NYKYTILANNE

4.1 Populaation rakenne ja jalostuspohja

Perimän monimuotoisuus ja jalostuspohja

MMT Katariina Mäki 3.2.2010

Rodun perinnöllinen monimuotoisuus tarkoittaa sen geeniversioiden (alleelien) runsautta. Puhutaan myös jalostuspohjan laajuudesta. Mitä monimuotoisempi rotu on, sitä useampia erilaisia versioita sillä on olemassa samasta geenistä. Tämä mahdollistaa rodun yksilöiden geenipareihin heterotsygotiaa, joka antaa niille yleistä elinvoimaa ja suoja monen perinnöllisen vian ja sairauden puhkeamiselta. Monimuotoisuus on tärkeää myös immuunijärjestelmässä, jonka geenikirjon kapeneminen voi johtaa esimerkiksi

tulehdussairauksiin, autoimmuunitauteihin ja allergioihin. Jalostus ja perinnöllinen edistymisenkin ovat mahdollisia vain, jos koirien välillä on perinnöllistä vaihtelua.

Suurilukuinenkin koirarotu on monimuotoisuudeltaan suppea, jos vain pientä osaa rodun koirista ja sukulinjoista on käytetty jalostukseen tai jos rodussa on koiria, joilla on rodun yksilömäärään nähden liian suuret jälkeläismäärät. Tällaiset koirat levittävät geeniversionsa vähitellen koko rotuun, jolloin jostakin yksittäisestä geeniversiosta saattaa syntyä rodulle uusi tyyppivika tai -sairaus. Vähitellen on vaikea löytää jalostukseen koiria, joilla ei tätä geeniversiota ole.

Ihannetilanteessa jalostuksesta ei suljeta pois enempää kuin 50 % pentueista tai enempää kuin se rodun osuus, joka saadaan jakamalla luku 2 rodun keskimääräisellä pentuekoolla. Jos rodun pentuekoko on vaikkapa 5, jalostukseen tulisi käyttää 40 % rodun koirista.

Monimuotoisuutta turvaava rajoitus yksittäisen koiran elinikäiselle jälkeläismäärälle on pienilukuisissa roduissa 5 % ja suurilu-

kuisissa 2-3 % suhteessa rodun neljän vuoden rekisteröinteihin. Toisen polven jälkeläisiä koiralla saisi pienilukuisissa roduissa olla korkeintaan 10 % ja suurilukuisissa 4-6 % suhteessa neljän vuoden rekisteröinteihin.

Lähde:

Katariina Mäki (Kennelliitto)

Yhteenvedo viimeisen viiden vuoden tilanteesta Suomessa:

Vuosi	Rekisteröinnit (kpl)	Pentueita	Tuonteja (kpl)	Kasvattajat (kpl)	Isät (kpl)	Emät (kpl)
2005	64	13	7	11	11	13
2006	77	17	3	12	10	17
2007	107	23	7	13	14	23
2008	66	14	4	9	7	14
2009	42	10	5	6	5	10
2010	57	12	9	7	9	12

4.1.1 Populaation rakenne ja sukusiitos,

4.1.2. Jalostuspohja

Tehollinen populaatiokoko määrittää jalostuspohjan laajuutta. Tehollinen populaatiokoko on sitä pienempi, mitä pienempää osaa rodun kannasta käytetään jalostukseen. Mitä pienempi tehollinen populaatio on, sitä nopeammin sen keskimääräinen sukusiitosaste kasvaa ja geenit homotsykoituvat.

Tällöin monia genejä menetetään populaatiosta, mikä kaventaa jalostuspohjaa peruuttamattomasti. Lisäksi se alentaa populaation vastustuskykyä erilaisia uhkatekijöitä, kuten perinnöllisiä sairauksia vastaan.

Rodun terveyden ja elinvoimaisuuden kannalta on tärkeää, että geneettinen pohja olisi mahdollisimman laaja. Tämä tarkoittaa, että mahdollisimman monia jalostuskelpoisia yksilöitä tulisi käyttää jalostukseen. Samoin

kannan tulisi koostua mahdollisimman suurelta osin koirista jotka eivät ole sukua keskenään, mikä edellyttää kasvattajailta rohkeutta tuoda uutta verta ja välttää uusin-tayhdistelmiä.

Jalostuskoirat eivät kasvatustyön suppeudenkin takia ole jakautuneet selkeästi käyttö- ja näyttelylinjoihin.

4.1.3 Rodun populaatiot muissa maissa

Ei ole käytettävissä tilastoja sukulinjojen määristä muissa maista.

4.1.4 Yhteenvedo populaation rakenteesta ja jalostuspohjasta

Rodun rekisteröintimäärät ovat lievässä laskusuunnassa ainakin vuosien 2005-2010 rekisteröintimäärien valossa. Katso kohta 4.1 Populaation koko ja rakenne.

Tähän kohtaan ei ole saatavissa rodun tärkeimmistä jalostusmaista tilastoja erilaisista sukulinjoista.

Suomeen tuotujen koirien sukutauluissa löytyvät samat koirat yleensä 3-5 polvessa. Rodun sukusiitosaste on liian korkea. Suurin vaara liittyy rodussa esiintyviin sairauksiin; epilepsiaan ja kipusyndroomaan. Yksittäiselle koiralle ja omistajalle em. sairaudet merkitsevät hyvin hankalaa elämää ja koko

rodun kannalta tuhoisaa tulevaisuutta. Terveiden koirien löytäminen siitokseen on erittäin hankalaa, lähes mahdotonta, kun kaikilla on sukutaulussaan perinnöllisiä sairauksia kantavia koiria. Näihin sairauksiin ei myöskään ole olemassa vielä geenitestiä. Näin ollen fenotyypiltään terveidenkin lähisukulaisten käyttäminen siitokseen on arpa- peliä, kun ei tiedetä mikä koira kantaa perimässään mm. näitä sairauksia.

Tähän kohtaan lisätään taulukko sukusiitosasteen muutoksesta kotimaisessa kasvatuksessa vuosilta 2005-2010. (Lisätään ennen Kennelliiton lähettämistä.)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Jalostukseen käytetyt urokset	11	10	14	7	5	9
Jalostukseen käytetyt nartut	15	17	23	14	10	12
Tehollinen populaatiokoko	25 (83%)	25 (74%)	35 (76%)	19 (68%)	13 (65%)	14 (58%)
Sukusiitosaste prosentteina	2,21 %	1,17 %	0,82 %	0,67 %	0,52 %	2,64%

Oheisesta taulukosta näkyy Suomen petit basset griffon vendeden kannan tehollinen populaatiokoko (rekisteröintien perusteella) vuosina 2005–2010 sekä syntyneiden pentueiden sukusiitosaste.

Rodussa melko harvoin toistetaan samoja yhdistelmiä, mutta samat urokset astuvat sisaruksia ja puolisisaruksia.

Käytetyimpien koirien joukossa on lähisukulaisia, lisääntyvässä määrin tilastovuoden 2010 jälkeen.

Vuosina 2005–2010 käytetyimmät urokset olivat:

	uros	Tilastointiaikana				Toisessa polvessa		Yhteensä	
		pentueet	pennut	%-osuus	kumulat. %	pentueet	pennut	pentueet	pennut
1	Curd Graf Von Schwerin	12	62	15,50%	16%	7	25	12	62
2	Åhlskogen's Falcon	10	54	13,50%	29%	3	4	10	54
3	Debucher N'importe Quoi	6	31	7,75%	37%	14	37	13	68
4	Newgrif Crown Of Denmark	6	29	7,25%	44%	18	74	20	91
5	Asterix Des Ptits Bouts De Chouans	7	27	6,75%	51%	0	0	7	27
6	Juno-Juhekin Karpaasi	7	22	5,50%	56%	1	1	7	22
7	Mirepoix's Sid Vicious	4	16	4,00%	60%			5	17
8	Marskärs Petit Birger	3	16	4,00%	64%	1	5	3	16
9	Fragola Honnete	2	11	2,75%	67%	0	0	2	11
10	Amonvhars Ultimate Snow Prince	2	10	2,50%	70%	0	0	2	10

Vuosina 2005–2010 käytetyimmät nartut olivat:

	narttu	Tilastointiaikana			Toisessa polvessa		Yhteensä	
		pentueet	pennut	%-osuus	pentueet	pennut	pentueet	pennut
1	Juno-Juhekin Dark Angel	4	22	5,50%	4	14	4	22
2	Juno-Juhekin Daddys Girl	3	21	5,25%	1	4	3	21
3	Nightdream Rhyme De Moines	4	16	4,00%	3	16	5	23
4	Juno-Juhekin Ulpukka	3	14	3,50%	2	7	5	23
5	Fragola Inessa	2	13	3,25%	2	10	2	13
6	Debucher Femme Fatale	2	12	3,00%	1	4	2	12
7	Juno-Juhekin Jaruska	2	12	3,00%	3	8	2	12
8	Fragola Monalisa	2	11	2,75%	1	5	2	11
9	Nightdream Hello De France	2	11	2,75%	1	5	2	11
10	Yamashta Eowyn	3	11	2,75%	0	0	3	11

4.2 Luonne ja käyttäytyminen sekä käyttöominaisuudet

4.2.1 Kokeisiin osallistuneet koirat

Kokeisiin osallistui koiria vuosina 2006–2010 seuraavasti:

MEJÄ:

	koekäynnit/osallistuneet koirat	rekisteröityjä koiria
2006	9/4	80
2007	10/7	107
2008	15/10	66
2009	25/11	42
2010	11/5	42

DRAJ:

	koekäynnit/osallistuneet koirat	rekisteröityjä koiria
2006		80
2007	MÄAJ 19/7	107
2008	6/4	66
2009	12/4	42
2010	6/3	42

Bassetit siirtyivät kilpailemaan MÄAJ-koikeista DRAJ-kokeisiin elokuussa 2008, joten vuoden 2007 koekäynnit ovat mäyräkoirien ajokokeista. (Vuoden 2006 MÄAJ-tuloksia ei ole löydettävissä Koiranetistä.)

4.2.2 Jakautuminen näyttely-, käyttötms. linjoihin

Varsinaisesti rotu ei luultavimmin pienen lukumääränsä vuoksi ole selkeästi jakautunut käyttö- ja näyttelykoiriin tai linjoihin. Pari kasvattajaa harrastaa selkeästi metsästyskäyttöön tarkoitettuja koiria ja painotus esim. urosvalinnoissa on käyttötuloksia omaavilla uroksilla. Kuitenkin koekäyntien

määrä on aika pieni, joten selkeää eroa ei voida havaita. Kokeissa käyneet ns. näyttelylinjaiset koirat ovat menestyneet yhtä hyvin mejä-kokeissa. Ajo-kokeissa käy niin vähän koiria, ettei johtopäätöksiä voida sen perusteella tehdä.

Rotumääritelmä kuvaa petitin olemusta ja luoneetta sanoin ”pieni, eloisa koira” sekä ”intohimoinen metsästäjä, rohkea, rakastaa ryteikköjä ja pensaita, sävyisä, mutta omaperäinen ja kiihkeä. Paholainen maastossa, enkeli kotioiloissa”.

Pelokkuus ja aggressiivisuus mainitaan hylkäävänä virheenä. Luonnetta tarkastellaan mm. rodunomaisissa kokeissa; draj- ja mejä-kokeissa.

Ruotsissa muotovalion arvoon vaaditaan käyttötulos ja sertit jaetaan käyttöluokassa.

Kauriinajo-oikeus petiteillä on mm. Ahvenanmaalla, Ruotsissa, Tanskassa, Norjassa, Virossa, Itävallassa ja Ranskassa.

4.2.3 Pevisa-ohjelmaan sisällytetty luonteen ja käyttäytymisen testaus tai kuvaus

Rodulla ei ole pevisa-ohjelmaa.

4.2.4 Luonne ja käyttäytyminen päivit- täistilanteissa

Ainoa tilasto rodun edustajien käyttäytymisestä kotioiloissa on terveystarkastuksessa annettu mahdollisuus omistajille kertoa koirastaan. On syytä ottaa huomioon alhainen vastausprosentti sekä se, että jos koiran kanssa ei ole minkäänlaisia ongelmia ollut, kohta saataa olla jätetty täyttämättä.

Terveystarkastuksen yhteydessä vuosina 2006–2007 esitettiin koirien omistajille monta kysymystä liittyen luonteeseen ja käyttäytymiseen, vastauksia tuli 27 kpl.

Ominaisuus	kpl
Koira on avoin ja ystävällinen ihmisiä sekä toisia koiria kohtaan	10
Pidättyväinen mutta ystävällinen	9
Rohkea, vilkas ja leikkisä	11
Pehmeä	9
Ylikorostuneen arka	3
Pelkää ukkosta, kovia ääniä tai laukauksia *	5
Ei pelkää erityisesti mitään	19
Puree joskus perheenjäseniä	3
Aina ystävällinen perheenjäsenille sekä vieraille	24
Valpas	18
Itsepäinen	17
Sosiaalinen	14
Vilkas	14
Rauhallinen tai laiska	5

* Näistä viidestä koirasta 4 on epileptikkoja.

Vastauslomakkeisiin, ajokoetuumareiden haastatteluihin ja näyttelyarvosteluihin perustuen petitejä voidaan pitää olevan yksittäistapauksia lukuun ottamatta rotumääritelmän kuvauksen mukaisia luonteeltaan ja käytökseltään. Metsästyskoiralta vaaditaan pelottomuutta ja myös itsepäisyyttä, laukauksen sietokyky on oleellinen seikka. Seura-koiralta ja lauma-ajurilta vaaditaan sosiaalisuutta, ystävällisyyttä ja myös vilkkautta. Metsästyskoiran käytös saattaa muuttua, jos tarmokasta ja energistä koiraa pidetään pelkäämään seurana tarjoamatta sille riittävästi aktiviteetteja ja liikuntaa.

4.2.5 Käyttö- ja koeominaisuudet

Rotu on alkujaan ajueena jänistä ja kaurista sekä kettua metsästävän, jalkaisin etenevän metsästäjän ajo- ja jälkikoira. Pbgv etsii pienellä alueella suhteellisen hitaasti riistaa. Ei erkane kauas ohjaajastaan.

Edelleen tänä päivänä rotua käytetään samaan tarkoitukseen mutta ajueina harvemmissa maissa, ja kaikissa maissa ei kaurinaajoa sallita. Ajueita käytetään lähinnä rodun kotimaassa ja joissain muissa Keski-Euroopan maissa.

Ajuekokeita ei Suomessa ole mahdollista harrastaa, joten koirien käyttöominaisuuksia testataan mejä-kokeissa, dreeverien ajokokeissa ja ketunoajokokeissa.

Kohta 4.2.6 Käyttäytyminen kotona sekä lisääntymiskäyttäytyminen

Käyttäytymisestä kotona ainoa tilasto on terveyskyselyssä annettu mahdollisuus Omistajille kertoa koirastaan. Tilasto kohdassa 4.2

Lisääntymisestä ei ole käytettävissä minkäänlaista tilastoa.

Tilastoa tullaan tekemään vuodesta 2012 eteenpäin kasvattajille postitettavalla kyselyllä mahdollisista tiinehtymis- ja synnytysongelmista.

Rodussa ei ole rotumääritelmän mukaisen koiran kohdalla minkäänlaisia rakeenteellisiä seikkoja, jotka vaikuttaisivat astutukseen taikka normaaliin synnyttämiseen ja pentujen hoitamiseen.

4.3 Terveys ja lisääntyminen

4.3.1 Pevisa-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet

Rotu ei kuulu pevisan piiriin.

4.3.2 Muut rodulla todetut merkittävät sairaudet

Kipusyndrooma

Kipusyndrooma eli niin sanottu neck pain syndrome/aivokalvontulehdus (steriili me-

ningitis, steroid responsive meningitis, canine pain syndrome, necrotizing vasculitis).

Petit-rodun ongelma on ollut alusta asti ns. kipusyndrooma. Sairaushistoria mainitaan Ruotsin petit-kerhon historiikissa ja jo toisessa Ruotsissa syntyneessä pentueessa, jossa oli 7 pentua. 6 pennuista sairastui kipusyndroomaan ja/tai epilepsiaan.

Kipusyndroomaa esiintyi jo ihan ensimmäisissä Suomeen tulleissa koirissa. Silloin ei tiedetty sairaudesta ja koirilla saattoi myös olla vain yksi episodi nuorena (juvenile neck pain syndrome), jolloin asiaan ei osattu kiinnittää huomiota. Näitä sairaita koiria käytettiin jalostukseen, jopa sisäsiitokseen, samoin niiden sisarusia.

Taudin perinnöllisyydestä ei ole epäilystä, mutta se, miten tauti periytyy on epäselvää; korkea sisäsiitosaste kuitenkin tuo esille enemmän sairaita koiria. Sairaiden terveet lähisukulaiset luonnollisesti ovat korkeamassa riskissä jättää sairaita jälkeläisiä.

Sairaushistoria ilmenee hyvin eri tavoin. Pahimmassa tapauksessa koira huutaa kivusta, niskaa ei pysty liikuttamaan ja koiralla on korkea kuume sekä korkeat valkosoluarvot. Koira otetaan selkäydinnäyte, verikokeita ja usein myös röntgenkuvia, jotta voidaan sulkea pois nivelvaivat. Antibiooteista ei ole apua, kortisonilla hoidetaan oireita. Lievimmissä tapauksissa koiralla on toistuvia tulehduksia (mm. korva-, virtsatie-, ien-, silmä- ja ruuansulatuskanavan tulehduksia) varsinkin nuorella iällä ja mahdollisesti jopa ilman huomattavia kiputiloja tai muita epäselviksi jääviä oireita (mm. ontuminen ja jäykkyys). On epäilty myös kroonisten korvatulehdusten ja muiden tulehdusten sekä allergioiden liittyvän tähän (lievempänä muotona) koska ilmeisesti on kyse huonosta immuunivasteesta. Sairauteen ei ole parannuskeinoa.

Samantapaisia oireita on kuvattu muutamalla muulla rodulla mm. beaglet ja skotlanninhirvikoira.

Kipusyndroomakoira saa usein diagnoosin ”steriili meningitis”. Muitakin diagnooseja on ollut, riippuen siitä mitä tutkimuksia koiralle on tehty. Oireiden ja kortisonista saadun avun perusteella kyseessä on sama asia.

Kipusyndrooman ja epilepsian liittymisestä toisiinsa on keskusteltu kasvattajien keskuudessa kauan. Hyvin usein nämä sairaudet esiintyvät samassa pentueessa tai lähisukulaisilla. Luonnollisesti myös rodun sisäsiitaisuus liittyy näihin molempiin ja pahentaa tilannetta.

Myös muun rotuisilla koirilla rokotus saattaa laukaista steriilin meningitoksen rokotusreaktiona. Petiteillä osa sairastuneista sairastuu 1–2 viikkoa rokotuksen jälkeen, mutta valtaosalla koirista rokotus ei liity mitenkään koiran sairastumiseen.

Kipusyndrooma luonnollisesti oli tärkein syy terveystietokyselylomakkeen tekemiseen. Vastausprosentti on pieni, mutta antaa jonkinlaisen käsityksen, kuinka laajasta asiasta on kyse. Kasvattajat eivät paria lukuunottamatta osallistuneet laajasti kyselyyn. Koirien omistajilta vastauksia saatiin paremmin.

Terveystietolomakkeesta saatujen tietojen perusteella ennen vuotta 2006 epilepsiakoiria esiintyi hyvin harvoin. Epilepsia on selvästi lisääntynyt viime vuosina.

Terveystietokyselykaavaketta uudistettiin vuonna 2009 ja vuoden 2010 loppuun mennessä kipusyndroomatapauksia on jalostustoimikunnan tiedossa 13 kpl. Lisäksi saman tyyppisiä oireita ilman lopullista diagnoosia eläinlääkäriltä on ilmoitettu 3 kpl. Varsinainen diagnoosi puuttuu monelta koiralta, koska sairaus on ollut eläinlääkäreillekin tuntematon ja epäselvä. Tieto on hiljalleen

levinnyt myös eläinlääkäreiden pariin ja nykyään suurin osa tietää mistä on kyse.

Oireet ovat moninaiset ja vaihtelevat eikä kaikilla koirilla ole kaikkia kuvattuja oireita. Ulkomailta ei tarkkoja tietoja sairastuneiden koirien määrästä saa, joten ei voida esittää mitään tilastojakaan.

Epilepsia

Idiopaattinen epilepsia on lisääntynyt viime vuosina. Terveyskyselyvastauksissa yhdistykselle on ilmoitettu 22 epilepsiaan sairastunutta koiraa.

Glaukooma

Kirjallisuudesta löytyy petit basset griffon vendeenin yhteydessä maininta glaukoomasta. Tälle rodulle ei ole ennen vuotta 2007 tehty gonioskopiatutkimuksia Suomessa. Tiedossa on yksi sairastunut koira vuoden 2010 lopussa, lisäksi yksi fibrea latae tapaus (kammiokulmamuuutos). Petitiin kohdalla periytymistapaa ei tunneta, mutta oletetaan sairauden kulkevan suvussa. Uusitusjalostusohjesäännössä vuonna 2009 gonioskopia lisättiin suositeltaviin tutkimuksiin.

Ppm (persistent pupillary membranes)

Artikkelissa, joka on kirjoitettu USA:ssa, mainitaan noin 9 % petiteistä sairastavan ppm:ä. Vuosina 2006–2010 Suomessa on silmätutkittu 90 koiraa eli noin 27 % tänä aikana rekisteröidyistä koirista (337 kpl). Ppm todettiin 5 koiralla joka on 5,5 % silmätutkituista koirista.

Kaihi ja muut silmäsairaudet

Myös kaihi mainitaan petitiin kohdalla kirjallisuudessa. Suomessa silmätutkituista koirista ajalla 2006–2010 on kahdella tavattu kaihi eli 2 % silmätutkituista.

Lisäksi on todettu kaksi makroblepharon tapusta sekä yksi geograafinen rd-tapaus.

Allergiat ja atopiat

Allergioita kerrottiin terveystarkastuksissa löytyvän kpl/ kpl vastauksesta. Allergiat ovat lisääntyneet rodussa 2000-luvulla. Allergian aiheuttaa usein jokin ruoka-aine. Uudessa jalostusohjesäännössä (v. 2009) mainitaan, että allergista koiraa ei tule käyttää siitokseen. Pienen populaation vuoksi ei radikaalimpia keinoja voi käyttää eli pentuesisarukset, joilla ei oireita ole, voivat olla jalostuskoiria.

Nämä sairaudet ovat vakavimmat ongelmat rodussa ja estävät ja haittaavat suuresti koiran jokapäiväistä elämää niin käyttö- kuin seurakoiranakin.

Kivespuutos

Rodussa esiintyy säännöllisesti kivespuutoksia mutta mitään tilastollisia lukumääriä ei ole olemassa.

Kilpirauhasen vajaatoiminta eli hypotyreoosi

Koiria tutkitaan yleensä vasta oireiden perusteella. Näistä jokaisella tutkitulla on ollut kilpirauhasen vajaatoiminta. Koiria on tutkittu vain muutamia Suomessa rutiininaisesti ennen siitoskäyttöä. Näistä tutkituista kaikki ovat olleet terveitä.

Muut sairaudet

Lisäksi rodulla on mainittu lähinnä yksittäistapauksina synnynnäinen sydänvika pda (aortan ja keuhkovaltimon välinen verisuoniyhteys ei umpeudu syntymän aikoihin kuten sen kuuluisi, melko yleinen kaikilla roduilla) sekä napa- ja nivustyrä, linssiluksaatio ja patellaluksaatio.

Lähteet:

Suomen Bassetkerhon terveystutkimus
Elli Hemiän ja jalostustoimikunnan tilastot
KoiraNet
<http://reocities.com/Petsburgh/3053/pbgvs.htm#health>
<http://www.pbgv.org/images/Health/Dr-Roughie-ST-Column/Meningitis.pdf>,
<http://www.aladarbeagles.com/beaglepain.html>
<http://www.pbgv.org/images/Health/Dr-Roughie-ST-Column/NeckPain.pdf>,
Steroid Responsive Meningitis-Vasculitis: The Disease With Many Names, Dr. Kasmir Davis

Yhteenveto rodulla muissa maissa todetuista sairauksista

Isompia otantoja terveystutkimuksista rodulle löytyy varmasti USA:sta vuodelta 1994, tutkimus käsittää 503 koiraa.

Kipusyndroomaan on todettu sairastuneen tai oireiden perusteella epäily noin 3 % koirista.

Kilpirauhasarvot otettiin 57 koiralta ja 33 % ne eivät olleet normaalit. Jonkin asteista lonkkavikaa todettiin 6 % kuvatuista. Silmät tutkittiin 147 koiralta ja 19 % oli jokin silmä-sairaus, ppm oli yleisin.

Sydäntutkimuksia oli tehty vain 14 koiralle ja 42 % oli todettu jonkinlainen sydämen sivuääni tai muu sydänsairaus. Epileptisiä kohtauksia oli ollut 2,2 % tutkituista koirista. Allergisia ja/tai iho-oireisia koiria löytyi tutkimuksessa 1,5 - 5 %.

Toinen iso tutkimus on tehty Tanskassa ja se julkaistiin vuonna 2011. (C.H.Gullov, N. Toft, M.N.N. Baadsanger, M. Berendt. Epilepsy in the Petit Basset Griffon Vendeen: Prevalence, Semiology, and Clinical Phenotype. J Vet Internal Med 2011)

Tutkimus käsitteli tanskalaisten petit basset griffon vendeénien epilepsiaa, ja se on ensimmäinen rodun parissa epilepsiasta tehty tutkimus. Tutkimuksen kohteena ollut joukko käsitti kaikki Tanskassa vuosina 1999–2008 rekisteröidyt petit basset griffon vendeénit; sekä elävät että jo kuolleet koirat (yht. 876

yksilöä, joista 56 koiraa oli viety ulkomaille ja rajattiin tutkimuksen ulkopuolelle).

Vastauskaavakkeita palautettiin tutkimus-aikana 528 ja niistä hyväksyttiin edelleen analysoitaviksi 471. Tutkimuksessa pyrittiin huomattavaan tarkkuuteen epilepsiadiagnoosin asettamisessa, jotta väärät positiiviset tapaukset pystyttiin sulkemaan pois. Koirat tutkittiin tarkoin Kööpenhaminan yliopiston pieneläinklinikalla ja mm. koiria, joille oli aloitettu fenobarbitaalilääkitys jo ensimmäisen kohtauksen jälkeen, ei hyväksytty joukkoon.

Kuolinsyitä selviteltäessä havaittiin, että epilepsia oli yleisin kuolinsyö (13,3%). Kaiken kaikkiaan 42 koiran arvioitiin olevan epilepsia positiivisia, eli epilepsian esiintyvyydeksi saatiin $42/471 = 8,9 \%$.

Keskimääräinen sairastumisikä koirilla oli 26,3 kk (vaihdellen välillä 2-78 kk). 37 koiralla epilepsia oli paikallisalkuista ja niistä 17:llä kohtaukset jäivätkin vain paikallisiksi ja 22:lla kohtaukset yleistyivät sekundaarisesti (ns. grand mal kohtauksiksi). Kahdella koiralla kohtaukset olivat primaaristi yleistyneitä eli grand mal kohtauksia. Tyypillinen kohtaus kesti 1-3 minuuttia.

Sukupuoli ei merkittävästi vaikuttanut riskiin sairastua epilepsiaan. Pentuesidonnaisuus havaittiin tukien oletusta perinnöllisestä tekijästä pbgv:n epilepsiassa. 471 koiraa olivat yhteensä 175 eri pentueesta, mutta 19 koiraa 42:sta epileptikosta olivat peräisin 7:stä tietyistä pentueista. Kolmessa näistä pentueista oli sama isä. Yhden pentueen (3 pentua) kuolleisuus oli 100 %.

Tutkijoiden loppupäätelmä oli, että petit basset griffon vendeéneillä on kohonnut riski melko varhain puhkeavaan, tyypiltään paikallisalkuiseen epilepsiaan. Tutkimuksessa esiin tullut korkea esiintyvyyden ja huomattava pentueen vaikutus siihen viittaavat vahvasti geneettiseen tekijän olemassa oloon ja

siten idiopaattisen (perinnöllisen) epilepsian esiintymiseen pbgv-rodussa.

Ruotsin jto:aa vastaavassa Ras-jalostussuunnitelmassa mainitaan tärkeysjärjestyksessä:

Epilepsia
Kivespuutokset
Aivokalvontulehdus/kipusyndrooma
Glaukooma

Ruotsissa ei ole tilastoitu sairastuneiden määriä.

Lähteet:

www.pbgv.org/images/Health/Dr-Roughie-ST-Column/1994SurveySummary.pdf
http://www.pbgv.org/images/Health/Other%20studies/DanishEpilepsyStudyGullov9-2011.pdf
RAS-Rasspecifika avelsstrategiet för pbgv / Svenska Basset Griffon Vendéen Klubben 2005

4.3.3 Yleisimmät kuolinsyyt

Koiranetissä on merkittynä vain muutamman koiran kohdalla kuolinsyy- ja ikä joten mitään tilastoa ei pysty näistä asioista vielä tekemään.

4.3.4 Lisääntyminen

Asiasta on käytettävissä ainoastaan Koiranetin kertoma pentuekoko. Kuolleiden pentujen määrästä, pentujen syntymäpainosta, syntymävioista yms ei ole käytettävissä tilastoja.

Pentuekoko vuosina 2000–2010:

Vuosi	Pentuekoko
2000	4,1
2001	4,5
2002	3,8
2003	5,5
2004	4,8
2005	5,1
2006	4,5
2007	4,3
2008	4,4
2009	3,7
2010	4,0

4.3.5 Sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavat anatomiset piirteet

Rotumääritelmän mukaisessa ulkomuodossa ja rakenteessa ei ole minkäänlaisia anatomisia piirteitä jotka altistaisivat lisääntymisongelmiin.

4.3.6 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ongelmista terveydessä ja lisääntymisessä

Keskeisimmät ongelmakohdat rodun terveyden ja hyvinvoinnin kannalta ovat perinnölliset epilepsia, kipusyndrooma ja allergiat. Tärkein syy näiden lisääntymiseen ja säily-

miseen siitoskoirissa ovat matadorurokset ja kapea geenipohja, kasvattajien ja urosten omistajien tietämättömyys perinnöllisyydestä näiden sairauksien kohdalla sekä osin välinpitämättömyys. Esim kipusyndroomaa on ollut rodussa aina ja kasvattajat ovat alkaneet pitää sen esiintymistä luonnollisena osana riskejä kasvattaa tätä rotua, ja uskovat sen olevan asia josta ei päästä eroon.

Sairauden kaikkia muotoja sen paremmin kuin periytymistapaakaan ei tunneta, mikä hankaloittaa asiaa. Sairautta ja sen periytymistä ei myöskään aktiivisesti ole tutkittu. Hannes Lohen bassettien epilepsiageeniä tutkivalle ryhmälle on ilmoitettu myös tästä neck pain-syndroomaksi nimetystä sairaudesta.

Kilpirauhashäiriöt ja allergiat ovat myös autoimmuunitauteja, ja niiden yhteydestä kipusyndroomaan ei ole tutkimustietoa. Sen vuoksi jalostuksessa tulisi välttää koiria joilla on jonkinlainen immuuniteettiin liittyvä ongelma.

4.4 Ulkomuoto

Rotumääritelmä kuvailee yleisvaikutelmasa petit bassetia sanoin ”Pieni, eloisa ja voimakas koira, jolla on hieman pitkänomainen runko”. Rotumääritelmän kuvailema petit on terverakenteinen rotu ja siis ainoastaan hieman korkeuttaan pidempi rungoltaan. Ei liian raskarakenteinen eikä liioin hento käyttökoira. Sen ei kuulu olla erityisen matalaraajainen eikä käyräsäärinen. Sen tulee selviytyä käyttökoirana myös ulkomuotonsa puolesta.

Suomalaisen petit-kannan taso on vaihteleva ja perustuu edelleen enimmäkseen tuontikoiriin. Suomessa löytyy myös korkeatasoisia yksilöitä, ongelma on epätasainen laatu.

Tuomarikoulutuksessa on rotuominaisten yksityiskohtien lisäksi paneuduttu oikean

rotutyypin tunnistamiseen, oikeanlaiseen olemukseen eli avoimen ja häntää heiluttavan koiran palkitsemiseen sekä eturaajojen suoruuteen. Kovin käyräjalkaista petitiä ei tulisi palkita korkeasti.

Ulkomuotojalostuksessa ovat edelleen tavoitteena grand basset -piirteiden poistaminen sekä yhtenäisempi tyyppi ja suoremmat eturaajat.

Rakenteellisesti suurin ongelma on eturaajojen käyryys. Käyrät eturaajat altistavat koiran kasvuhäiriöille ja nivelrikolle. Lisäksi löytyy paljon ulospäin kääntyviä etukäpäliä (ns. ranskalaiset tassut) sekä ulkonevia kynnärpäitä, jotka yleensä liittyvät käyrään eturaajan luustoon.

Jonkin verran esiintyy liian matalaraajaisia koiria sekä yleisilmeiltään liian raskasrunkoisia koiria.

Näistä ongelmista tärkein, myös käyttöominaisuuden ja terveyden takia, on eturaajat; niiden suoruuteen tulee kiinnittää entistä enemmän huomiota. Myös rungon oikeat mittasuhteet ja oikea vahvuus ovat tärkeitä seikkoja terveen liikunnan kannalta.

Lyhyitä rintakehiä esiintyy jonkin verran. On hyvin tärkeää, että käyttökoiralla on tilava ja pitkä rintakehä. Se ei saa olla liian syvä tai pyöreä.

Tuomarikoulutuksessa tulee jatkossa kiinnittää erityistä huomiota pään yksityiskohtien lisäksi näihin rakenneseikkojen painotukseen.

Etuosien rakenneviat näkyvät kauhovina ja lyhyinä etuliikkeinä. Puutteellisia polvikulmia esiintyy jonkin verran, samoin korkeita kintereitä.

Petit on työkoira, jonka tulee liikkua tehokkaasti ja vaivattomasti melko pitkällä askeleella.

Koirien koot pysyvät nykyään hyvin rotumääritelmän rajoissa (34 - 38 +/-1 cm) eikä ylisuuria tai liian pieniä juurikaan näy. Näyttelyarvosteluissa soisi jatkossa olevan useammin mittaustulos.

Jalostuksessa tulee edelleen kiinnittää huomiota oikeaan turkin laatuun. Turkin laatu on parantunut, mutta edelleen löytyy koiria joilta puuttuu oikea pohjavilla ja karva on liian pehmeää sekä silkkimäistä. Oikea alusvilla on tiivistä, pehmeää ja lyhyttä. Peitinkarva on karkeaa ja melko pitkä. Kovin lyhyt peitinkarva on virhe, samoin kovin kihara, paksu ja villava peitinkarva. Petit basset ei saa olla karvapeitteeltään parsonrusselin-terrierin kaltainen lyhyt- ja sileäturkkinen. Karvaa tulee olla riittävästi sen olematta pehmeää. Pehmeäkarvaiset ja pohjavillattomat koirat tulee joko jättää pois jalostuksesta tai yhdistää niitä vain hyväturkkisiin koiriin.

Turkin tulee suojata koiraan niin ilmastolta kuin metsästystilanteissa naarmuilta risukoissa. Sen tulee olla myös helposti trimmatava nyppimällä irtoavat karvat sormin ja kampaamalla. Rotumääritelmä ei kiellä petitin trimmausta nyppimällä ja kampaamalla; koiran oikea yleisilmeen tulee olla hieman huolimaton ja luonnollinen. Tämä ei sulje pois sitä että petit saa olla puhdas ja kamattu. Lähes kaikissa maissa koiria trimataan nykypäivänä, mikä on ymmärrettävää, koska koirat asuvat ihmisten asunnoissa koiratarhojen sijaan.

Kasvatuksessa ei ole nähtävissä mitään pyrkimyksiä epäterveisiin piirteisiin rakenteessa. Kulmaukset ovat kohtuulliset, ylikulmautuneita koiria näkee harvoin. Eturaajoiltaan suoraraajaisia koiria suositaan jalostuksessa mahdollisuuksien mukaan. Pään yksityiskohdista yleisin virhe on pitkä kuono-osa sekä leveät, jäykät ja raskaat taikka liian pitkät korvat.

Lähde:

Rotumääritelmä ja näyttelyarvostelut

4.4.1 Rotumääritelmä

Pbgv:n rotumääritelmässä ei ole vaatimuksia jotka altistavat rodun epäterveille piirteille.

Korvat ovat riippuvat ja melko kookkaat, mutta ne eivät saa olla grandbassetmaisien pitkät, vaan korkeintaan kuonon kärkeen ulottuvat ja ohuet. Korvat eivät saa olla raskaat ja painavat, jolloin korvakäytävä ei tuuletetu kunnolla, mikä altistaa tulehduksille.

Rotumääritelmä

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 67

Hyväksytty: FCI 15.10.1999

SKL-FKK 27.6.2001

Alkuperämaa: Ranska

KÄYTTÖTARKOITUS:

Rotu on tarkoitettu lähinnä jäniksen metsästykseseen, mutta soveltuu myös muulle riistalle. Paholainen maastossa, enkeli kotioloissa, sellainen on bassetimme. Intohimoinen metsästäjä, jonka tulee jo nuorena tottua luoksetuloon. Erinomainen apulainen metsästettäessä aseensa kanssa keskikokoisilla maa-alueilla.

LYHYT HISTORIAOSUUS:

Petit basset griffon vendéenillä oli kauan sama rotumääritelmä kuin grand bassetilla, ainoana erona oli säkäkorkeus (34 - 38 cm). Tämä käytäntö ei kuitenkaan ollut hyvä, sillä koirat olivat osittain käyräraajaisia ja lähes yhtä raskaita kuin grand bassetit. Tästä syystä M. Abel Dezamy laati niille erilliset rotumääritelmät. Eroa selventääkseen Paul Daubigné kirjoitti: "Petit bassetia ei saada aikaan pienentämällä yksinkertaisesti vain korkeutta, vaan pienentämällä sopusuhteisesti mittasuhteita ja kokoa. Koiralla on luonnostaan kaikki metsästysinnon edellyttämät ominaisuudet". Petit bassetien joukkue voitti ensimmäisen Ranskan mestaruuden jäniksenajossa.

YLEISVAIKUTELMA:

Pieni, eloisa ja voimakas koira, jolla on hieman pitkänomainen runko. Häntä on ylvästi pystyssä. Karvapeite on karkeaa ja pitkää, ei liioiteltua. Pää on ilmeikäs. Korvalehdet ovat selvästi sisäänpäin kiertyneet, pitkäkarvaiset ja silmien tason alapuolelle kiinnittyneet, eivät liian pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Intohimoinen metsästäjä, rohkea, rakastaa ryteikköjä ja pensaikkoja. Sävyisä, mutta omapäinen ja kiihkeä.

PÄÄ

KALLO-OSA:

Hieman kaareutuva, vain hieman pitkänomainen, ei kovin leveä, hyvin meislautunut silmien alta; niskakyhmy on melko kehittynyt.

OTSAPENGER: Otsauurre on erottuva.

KIRSU: Selvästi erottuva ja hyvin kehittynyt; sieraimet ovat avoimet. Kirsun väri on musta, poikkeuksena valko-oranssit yksilöt, joilla ruskea kirsu on sallittu.

KUONO-OSA: Huomattavasti lyhyempi kuin grand bassetilla, kuitenkin hieman pitkänomainen ja suora. Kuononkärki on neliömäinen.

HUULET: Runsaiden viiksien peittämät.

PURENTA: Leikkaava.

SILMÄT: Melko suuret ja älykäsilmäiset. Silmänvalkuaiset tai sidekalvo eivät saa näkyä. Silmien yläpuolella eteen sojottavat kulmakarvat eivät saa peittää silmiä. Silmien värin tulee olla tumma.

KORVAT: Taipuisat, kapeat, ohuet, pitkäkarvaiset, hieman soikeakärkiset ja selvästi silmien tason alapuolelle kiinnittyneet. Korvalehdet kiertyvät sisäänpäin; eivät ulotu aivan kuonon kärkeen.

KAULA: Pitkä, vahva, lihaksikas ja tyvestään voimakas. Ei löysää kaulanahkaa. Pään asento on ylväs.

RUNKO

SELKÄ: Suora ja hyvin kiinteä.

LANNE: Lihaksikas.

LANTIO: Lihaksikas ja melko leveä.

RINTAKEHÄ: Ei liian leveä. Melko syvä, ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kyljet ovat kohtalaisen pyöreät.

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt, melko lyhyt ja tyvestään melko paksu, ohenee tasaisesti kärkeä kohti; asennoltaan sapelimainen.

RAAJAT: Vahvaluustoiset, kuitenkin suhteessa koiran kokoon.

ETURAAJAT

LAVAT: Sileät, viistot ja hyvin runkoon kiinnittyneet.

OLKAVARRET: Hyvin kehittyneet.

RANTEET: Vain hieman erottuvat.

KÄPÄLÄT: Eivät liian voimakkaat. Päkiät ovat kestävä, varpaat hyvin tiiviisti yhdessä ja kynnet vahvat. On toivottavaa, että päkiät ovat hyvin pigmentoituneet.

TAKARAAJAT

REIDET: Lihaksikkaat ja vain hieman pyöristyneet.

KINTEREET: Melko leveät, hieman kulmautuneet, eivät koskaan täysin suorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpäliät.

LIIKKEET: Hyvin vapaat ja vaivattomat.

NAHKA: Melko paksu, kolmivärisillä yksilöillä usein marmoroitunut. Ei löysää kaulanahkaa.

KARVAPEITE

KARVA: Karkeaa, ei liian pitkää, ei koskaan silkkistä eikä villavaa.

VÄRI: Musta valkoisin läiskin (valkoinen ja musta); musta kellanruskein merkein (musta ja kellanruskea); musta hiekanruskein merkein; kellanruskea valkoisin läiskin (valkoinen ja oranssi); kellanruskea, jossa musta mantteli ja valkoiset läiskät (kolmivärinen); kellanruskea mustin karvankärjin; hiekanruskea mustin karvankärjin ja valkoisin läiskin; hiekanruskea mustin karvankärjin. Perinteisesti käytetyt värien nimitykset ovat

riistanväri, sudenväri, mäyränväri ja villisivänväri.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: 34 - 38 cm, 1 cm:n poikkeama on sallittu.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Pää: Liian lyhyt pää; tasainen kallo; pigmentinpuute kirsussa, huulissa tai silmäluomissa; lyhyt kuono; tasapurenta; vaaleat silmät; ylös kiinnittyneet, pitkät, riittämättömästi kiertyneet tai puutteellisesti karvoittuneet korvat

Runko: Liian pitkä tai liian lyhyt; sopusuhtaisuuden puute; ei riittävän kiinteä ylälinja; viisto lantio

Häntä: Normaalista poikkeava

Raajat: Riittämätön luusto; kulmausten puuttuminen; hajavarpaiset käpälät

Karvapeite: Harva tai hienolaatuinen

Luonne: Arkuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Puutteellinen tyyppi; ylä- tai alapurenta; herasilmä tai keskenään eriväriset silmät; puutteellinen rintakehän tilavuus eli alaosaan kohti kapeeneva rintakehä; koukkuhäntä; käyrät tai osittain käyrät eturaajat; villava karvapeite; kauttaaltaan musta tai valkoinen väritys; huomattava pigmentinpuute; muu kuin rotumääritelmän sallima säkäkorkeus; näkyvä invalidisoiva vika; anatomiset epämuodostumat; pelokkuus tai aggressiivisuus.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

4.4.2 Näyttelyt ja jalostustarkastukset

Suomen Bassetkerho ei ole harrastajien vähyden vuoksi pystynyt järjestämään jalostustarkastuksia.

Näyttelyissä käyneet koirat vuosina 2000–2010:

vuosi	näyttelyt	eri koirat	käynnit yht.
2000	46	78	208
2001	40	81	236
2002	51	106	296
2003	45	89	306
2004	56	104	356
2005	54	97	386
2006	65	112	385
2007	58	103	355
2008	63	105	344
2009	62	107	402
2010	62	89	331

4.4.3 Ulkomuoto ja rodun käyttötarkoitus

Rodun käyttötarkoituksen kannalta välttämättömät ulkomuoto- ja rakenneominaisuudet ovat suhteellisen matalat raajat, vain hieman korkeuttaan pidempi runko, melko kookkaat korvat, jotka ovat avuksi jäljestyksessä hajujen ”keräämisessä” kohti kuonoa.

Rodun nykyinen rakenne mahdollistaa paremmin koirien käyttämisen alkuperäiseen tarkoitukseen. Koirat olivat aiemmin pidempiä rungoltaan, matalampia raajoiltaan ja käyräjalkaisempia.

Rodulle kirjoitettu oma rotumääritelmä on johtanut tevrempiin rakenteeseen. Koirat ovat korkeampi- ja suoraraajaisempia sekä runko on lyhyempi ja kevyempi kuin alkuperäisillä ”pienikokoisilla grandbasseteilla”.

Rotu ei ole enää grand pienemmässä koossa, vaan mittasuhteet ovat erilaiset.

4.4.4 Yhteenveto rodun keskeisimmistä ulkomuoto- ja rakenneongelmista

Lue kohta 4.4. Se korjataan tähän kohtaan uuden ohjeen mukaan, sisältöä ei muuteta

5. YHTEENVETO AIEMMAN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA

Petit basset griffon vendeénillä ei ole aiempaa jalostustavoiteohjelmaa.

6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOTEUTUS

6.1. Jalostuksen tavoitteet

Rotu säilyy metsästyskoirana, jolla on hyvät seurakoirankin ominaisuudet. Rotu on ollut ajueissa ajava käyttökoira joka vähitellen on siirtynyt yksin ajavaksi metsästyskoiraksi ja jälkikoiraksi sekä seura- ja näyttelykoiraksi monissa maissa.

Ajueiden käyttäminen on hyvin harvinaista muualla kuin Ranskassa tänä päivänä. Ranskassa rotua käytetään edelleen ajueina lähinnä kaniineja ja jäniksiä sekä kauriita metsästettäessä ja koetulokset saadaan ajuekokeista.

Petit basset yleistyy iloisena, aktiivisena ja terveenä käyttökoirarotuna joka soveltuu monipuolisesti metsästykseseen ja jäljestykseen sekä menestyy korkeatasoisesti myös näyttelyissä. Se pysyy sopivan kokoisena hitaasti ajavana koirana pienehköillä metsästysalueilla. Se on turkiltaan helppohoitoinen ja uudet kasvattajat panostavat yhtä paljon terveyteen, käyttöominaisuuksiin kuin ul-

komuotoonkin. Koska Suomessa ei petiteillä toistaiseksi voi ajaa kaurista, kilpailu on kova jäniskoilarotujen suosiosta. Tunnetuimpia rotuja on monia ja petitin suuri osuus ns. seurakoirana jarruttaa sen lisääntymistä ajokoirana. Lisääntyneet käynnit mejä- ja ajokokeissa kuitenkin lisäävät rodun tunnettuutta metsästäjien keskuudessa.

Nimenomaan jäljestys on lisännyt huomattavan paljon suosiotaan kaupunkiolosuhteissa elävien petit-harrastajien keskuudessa.

Vuosia jatkuneet ongelmat terveydessä ovat suhteellisen yleisesti tiedossa ja rajoittavat suosiota myös ajokoirana, aivan kuten seurakoiranakin. Rotujärjestö pitää hyvin tärkeänä näistä asioista avoimesti puhumisen, tutkimuksen sekä asiallisen informaation levittämisen.

Petit ja grand bassetit ovat kiitettävän aktiivisesti antaneet verinäytteitä Hannes Lohen geenitutkimukseen epileptogeneenin löytämiseksi rodussa. Näytteitä on kerätty yhteistyössä Tanskan, Englannin ja USA:n petit-harrastajien kanssa vuodesta 2008.

Sporttisella ulkomuodollaan ja iloisella luonteellaan sekä sopivalla koollaan petit vetoaa moniin ihmisiin. Suosio tulee lisääntymään jälki- ja näyttelyharrastajien keskuudessa. Mahdollisuuksia on rodun yleistymiseen myös ajokoirana, kunhan terveysongelmat saadaan hallintaan.

Tämän jalostuksentavoiteohjelman tavoitteena on lisätä petit basset griffon vendeénin geneettistä monimuotoisuutta, parantaa rodun terveyttä ja jakaa siitä lisää tietoa sekä lisätä rodun suosiota erillisillä toimenpiteillä nimenomaan harrastuskoirana eikä pelkkänä seurakoirana, mihin rotua ei ole tarkoitettukaan.

6.2. Suositukset jalostuskoirille ja yhdistelmille

Rotuyhdistyksen jalostusohjesääntö:

1. Jalostukseen käytettävien koirien tulee olla kaikin puolin terveitä, rotumääritelmän vaatimukset täyttäviä rodunomaisia yksilöitä joiden voi luonteensa, ulkomuotonsa ja sukutaulunsa perusteella olettaa soveltuvan jalostukseen.

Epileptisiä -tai kipusyndroomakohtauksia saanutta ja atopiaa sairastavaa koiraa ei saa käyttää jalostukseen.

2. Jalostukseen käytettävä narttu on pentujen syntyessä vähintään kaksi (2) vuotta ja alle seitsemän (7) vuotta. Ensisynnyttäjän suositellaan olevan alle viisi (5) vuotta.

3. Basset hound, petit basset griffon vendéen, grand basset griffon vendéen, bretagnenbassetti, gascognebassetti sekä basset artesien normand on tarkastettu perinnöllisten silmäsairauksien varalta ja terveeksi todettu vakavien perinnöllisten sairauksien osalta. (GRD, TRG, HC, PRA ja glaukoma). Todistus on voimassa 24 kuukautta. Gonioskopiatarkastuksen todistus on oireettomalla koiralla voimassa seitsemän (7) vuoden ikään saakka. Siitoskoirien tarkastamista suositellaan uudelleen yli viiden (5) vuoden ikäisenä.

PPM, makroblepharon, entropium, ektropium, MRD sekä PHTVL/PHPV aste 1-2 osalta voidaan koiraa harkitusti käyttää siitokseen. Toisella osapuolella tulee tällöin olla oireettomat silmät.

4. Siitokseen käytettävän uroksen jälkeläismäärä ei saa ylittää 15% kahden edellisen vuoden aikana rekisteröityjen pentujen määrästä seuraavissa roduissa: basset hound, petit basset griffon vendéen, grand basset griffon vendéen sekä bretagnenbassetti.

5. Seuraavissa roduissa: bretagnenbassetti, petit basset griffon vendéen ja grand basset griffon vendéen vähintään toinen vanhemmista on testattu rodunomaisissa kokeissa ja sillä on hyväksytty koe- tai testitulos. Kokeet ovat ajo- mejä- tai rotujärjestön oma taipumuskoee.

Suosittelaa koetulosta molemmille vanhemmille ja kaikille yhdistyksen roduille.

6. Baijerinvuoristovihikoira ja hannoverinvihikoira tulee olla lonkkakuvattu eikä tulos saa olla huonompi kuin C. Kahta C-lonkkaista ei saa astuttaa keskenään. Lonkka- ja kyynärkuvausta suositellaan kaikille kerhon roduille. Vihikoirilla suositellaan olevan hikijälki- tai mejä-tulos.

7. Nartun omistaja on Suomen Bassetkerho ry:n jäsen.

8. Siitoskoira on palkittu yli 12 kuukauden iässä vähintään kahdesti palkinnolla "erittäin hyvä" kahden eri ulkomuototuomarin toimesta taikka sillä on hyväksytty jalostustarkastuslausunto.

Jalostustoimikunta voi perustelluista jalostuksellisista tai terveydellisistä syistä poiketa kohdista 4, 5 ja 8.

Perusteltu syy kohdassa 4 on, että kyseessä on vanha uros jolla todistetusti vain terveitä jälkeläisiä ja kohdissa 5 ja 8, että kyseessä on ns. lemmikkikoira, jolla ei koe- taikka näyttelypalkintoa mutta terveystutkimukset tehty.

Nämä vaatimukset, lukuunottamatta kohtaa 1, eivät koske ulkomailla ulkolaisella koiralla suoritettuja astutuksia, eikä tuontispermalla suoritettuja siemennyksiä.

6.3 Rotujärjestön toimenpiteet

Jalostustavoitteena on ylläpitää visiossa kuvattua aktiivista käyttökoirarotua. Jalostusohjesääntö uudistettiin vuonna 2009 ja siinä painotetaan enemmän terveys- ja käyttöominaisuuksia kuin ennen. Rodun ongelma on ollut alusta asti sisäsiittoisuus ja matadorurokset. Kipusyndroomakoiria syntyi Suomessa jo 1980-luvulla monissa pentueissa rodun alkaessa yleistyä. Silloin tästä sairaudesta ei tiedetty tai ei ymmärretty sen olevan periytyvää. Ulkomailta, mistä siitoskoirat tuotiin, ei saatu tietoa tai apua ja näillä sairailta koirilla jatkettiin jalostusta.

Rotujärjestön tavoite on laajentaa geenipohjaa mahdollisimman vierassukuisilla tuontikoirilla sekä kannustamalla käyttämään siitokseen vain terveitä koiria, joilla ei ole suosituksia enempää jälkeläisiä ennestään sekä laskea ns. matadorurosten osuutta huomattavasti jalostuksessa. Jalostuksessa pyritään yhdistelmiin joiden sukusiitosaste on alle 6,25 %.

Päämäärät tärkeysjärjestyksessä:

1. Kasvattaa populaatiokokoa ja laskea sukusiitosastetta
2. Vähentää matadorurosten ja nuorien koirien liikakäyttöä
3. Lisätä käyttötuloksien painoarvoa jalostuksessa tinkimättä terveys- ja näyttelytulosten vaatimuksesta
4. Säilyttää monikäyttöinen, rodunomainen ja hyväluonteinen petit
5. Saada rotua paremmin tunnetuksi metsästäjien keskuudessa

6.3 Rotujärjestön strategia

Populaation kokonaistila ja rakenne

1. Jalostuksessa pyritään Suomen Kennelliiton suositukseen. Tällöin sukusiitosaste on alle 6,25% viidelle sukupolvelle laskettuna. Vierassukuisien tuontikoirien määrän lisääminen olisi toivottavaa. Jalostustoimikunta antaa neuvoja ja auttaa esim. antamalla käänösapua tarvittaessa yhteydenpidossa ja koirien hankkimisessa ulkomailta. Yhdistys pyrkii saamaan rotua tunnetummaksi myös metsästäjien keskuudessa osallistumalla standeilla ja koirien kanssa metsästäjille suunnatuille messuille näyttelyiden lisäksi. Yhdistyksen internetsivujen uudistaminen sekä pitämällä ne paremmin ajan tasalla. Saamalla rotua tunnetuimmaksi, pentukysyntää enemmän ja rotu tulee tunnetummaksi myös metsästys-harrastajien keskuudessa.
2. Jalostustoimikunta suosittelee urosten käyttämisen rajoittamista nuorella iällä terveystilanteen parantamiseksi. Suositellaan korkeintaan kahta pentuetta ja sen jälkeen odotusaikaa. Pentujen tulisi olla yli kaksivuotiaita ja terveitä ennen kuin urosta voidaan käyttää uudelleen.
3. Jalostustoimikunta suosittelee jalostukseen käytettäviltä uroksilta yhden sukupolven aikana korkeintaan kolme pentuetta, näissä vähintään 12 pentua. Tämän jälkeen urosta ei enää suositella käytettäväksi jalostukseen. Uusintayhdistelmiä tulisi välttää ilman perustelua syytä (esim. syntynyt alle 2 pentua tai vain toista sukupuolta)
4. Jos viiden vuoden seurantavälillä ei tapahdu matadorurosten liikakäytön huomattavaa vähenemistä, haetaan rotu tältä osin Pevisan piiriin, jotta saadaan populaatiota terveemmälle pohjalle.

6.4 Uhat ja mahdollisuudet sekä varautuminen ongelmiin

<h3>Vahvuudet</h3> <ul style="list-style-type: none">-Yhdistyksen pyrkimys systemaattiseen ja avoimempaan tiedottamiseen.-Vastuuntuntoiset, uudet kasvattajat ja harrastajat jotka ovat tietoisia ja kiinnostuneita sukusiitosongelmista ja terveysasioista.-Kasvattajat jotka liittävät pentujen ostajat rotujärjestöön ja neuvovat harrastusten pariin.-Rodun suosion kasvu ympäri maailman joka mahdollistaa uusien tuontikoirien saamisen.-Lisääntynyt keskustelu matadorkoirista sekä epilepsiasta ja kipusyndroomasta.-Lisääntynyt rodunomainen harrastaminen, mm. mejän suosion kasvu ns. citykoirien keskuudessa.-Laadukas jäsenlehti	<h3>Heikkoudet</h3> <ul style="list-style-type: none">-Pieni populaatio, sukusiittoisuus-Aktiivisten ihmisten vähyys yhdistyksessä ja ajankäytön rajallisuus-Koirien päätyminen puhtaasti seurakoiriksi pentumäärän kasvaessa-Rodun pieni tunnettavuus metsästäjien ja jälkiharrastajien keskuudessa sekä maine seurakoiraksi jalostetusta käyttökoirarodusta.-Uusien koiranomistajien saaminen yhdistyksen jäseneksi.
<h3>Mahdollisuudet</h3> <ul style="list-style-type: none">-Tiedonsaannin lisääntyminen; mm. tietokanta ja ulkolaiset yhteydet.-Uusien harrastajien ja kasvattajien saaminen aktiivisiksi yhdistyksen toimijoiksi.-Rodun yleistyminen jälki- ja metsästysharrastajien keskuudessa.-Kauriinajo-oikeuksien saaminen rodulle myös Suomessa.-Lisääntyvä avoimuus ja keskustelu terveysongelmista-Lisääntyneet koetulokset, jotka parantavat rodun mainetta jälki- ja ajoharrastajien parissa.-Rodun tunnettavuus lisääntyy usean ryhmäsijoittujan ansiosta näyttelyissä ja ajokokeissa menestyneiden koirien ansiosta.	<h3>Uhat</h3> <ul style="list-style-type: none">-Terveysongelmien salailu ja lisääntyminen-Matadorurokset ja liian nuorien siitosurosten käyttäminen monelle nartulle ennen tietoa jälkeläisten terveydestä-Rodun suosion lisääntyminen – ns. muotirotu; pentuja tehdään koirilla, joilla ei ole terveystutkimuksia eikä tuloksia kokeissa eikä näyttelyissä.-Geenipoolin kaventuminen-Yhdistyksen jalostustavoitteisiin sitoutumattomien tai yhdistykseen kuulumattomien kasvattajien piittaamattomuus ja yleistyminen.-Pentujen myymisen vaikeus maineen takia: epilepsia, kipusyndrooma, puuttuvat käyttöominaisuudet-Ns. harkitsemattomat pentueet eli käytetään jalostukseen koiria, joilla ennestään sairaita jälkeläisiä.

Luonne ja käyttöominaisuudet

Luonnetta kartoitetaan edelleen kannustamalla omistajia rodunomaisiin kokeisiin ja lisäämällä vastausmäärää terveystarkastukseen, jossa luonne ja käytös on yhtenä osana. Kasvattajien vastuu on tässä suuri. Siitokseen ei tule käyttää paukkuarkaa tai liian pehmeää koiraa. Uudistettuun jalostusohjesääntöön lisättiin vuonna 2009 suositus siitokseen käytettävien koirien käyttötuloksesta. Tuomarikoulutuksessa on myös lisääntyvässä määrin kerrottu oikealuonteisen koiran palkitsemisesta mm. siten että petitin tulee aina esiintyä häntä heiluen, iloisena ja ystävällisenä. Arkaa tai aggressiivista koiraa ei tule palkita näyttelyissä. Jos rotu muuttuu puhtaasti seurakoiramaiseen suuntaan, myös luonne tulee muuttumaan. Metsästyskoiraa on usein lähes mahdoton pitää irti ja seurakoirana pidettävän koiran tulee olla helpompi kouluttaa ja pehmeämpi vailla voimakasta metsästysviettiä. Tästä syystä pyritään saamaan yhä useampi uusi koiran omistaja mukaan rodunomaiseen toimintaan.

Rotua pyritään saamaan tunnetummaksi metsästäjien keskuudessa esimerkiksi osallistumalla erämessuille ym. vastaaviin tilaisuuksiin rotuständien kanssa, julkaisemalla artikkeleita jäljestyksestä ja metsästyksestä sekä helpottamalla pääsyä rodunomaisiin kokeisiin. Mejä-harrastus on lisännyt suosiotaan ja kokeisiin pääsyä on helpotettava lisäämällä kokeita sekä treenimahdollisuuksia nimenomaan baseteille.

Terveys

Vuonna 2011 yhdistys avaa uudet nettisivut ja niille lisätään omistajille suunnattu avoin terveysrekisteri, jonne voi ilmoittaa sairaudet joita KoiraNetissä ei näy, esim. epilepsia ja kipusyndrooma. Tällä toivotaan toistuvasti sairaita jälkeläisiä jättäneiden koirien poistumista siitoskäytöstä sekä niiden jälkeläisten käyttämisen harkinnan lisääntymistä sekä lisäävän avoimuutta ja keskustelua asiasta.

Luustokuvauksia ei juurikaan rodulle Suomessa tehdä. Jalostustoimikunta järjestää ensimmäisen joukkokuvauksen kerhon roduille keväällä 2011. Tästä toivotaan saatavan käsitys todellisesta tilanteesta kyynär- ja lonkkavikojen osalta sekä sen lisäävän kasvattajien ja omistajien kiinnostusta asiaan. Varsinkin kyynärkuvausten toivotaan tulevan normaalisti osaksi rodun tutkimustuloksia. Koiria joilla on eturaajojen kasvuhäiriöstä johtuvia muutoksia kyynärnivelessä tai joiden etuosan kasvuhäiriö on kirurgisesti korjattu, ei tule käyttää jalostukseen.

Jalostustoimikunta suosittelee koirien polvitutkimusta patellaluksaation osalta. Suosituksia ei anneta tällä hetkellä, vaan toistaiseksi kerätään materiaalia asiasta tilastointia ja kartoitusta varten. Silmätarkastus kuuluu jalostusohjesääntöön ja tutkimustulos on kaksi vuotta voimassa. Glaukooma mainitaan rodulla kirjallisuudessa. Suomessa gonioskopia ei ole kuulunut jalostusohjesääntöön, se lisättiin vuonna 2009.

Jalostustoimikunta tiedottaa kasvattajille kaksista tietoonsa tulleista vakavista silmä- ja muistakin sairauksista yhdistyksen lehden, Basset Bulletin jalostuspalstalla säännöllisesti.

Ulkomuoto

Jalostusohjesäännön näyttelytulosvaatimusta ”erinomainen” laskettiin ”erittäin hyvään” vuonna 2009. Tällä toivotaan lisäävän uusien siitoskoirien löytymistä ja siirryttävän ulkomuotopainotteisesta siitoskoiran valinnasta laajempaan geenipohjaan. Pentue voi täyttää jalostusohjesäännön vaatimukset myös ilman vanhempien näyttelytulosta perustelluista syyistä, jalostustoimikunta käsittelee pyynnöstä tällaiset yhdistelmät. Koiraa, jolla on hylkäävä virhe ei tulisi käyttää siitokseen.

Tuomarikoulutusmateriaalia on uudistettu vuonna 2009 ja tätä jatketaan edelleen vuonna 2011.

6.6 Toimintasuunnitelma ja tavoiteohjelman seuranta

Terveyskysely jatkuu katkeamattomana. Väkiraportteja julkaistaan vuosittain.

Kyynära- ja lonkkakuvausten joukkokuvaus vuosittain ja tuloksien tilastointi ja raportointi vuosittain.

Kansainvälisen yhteistyön lisääminen rotujärjestöjen kesken.

Koirien omistajille suunnattu avoin terveystietorekisteri nettisivuille, jossa julkaistaan mm. epilepsiaan ja kipusyndroomaan sairastuneiden koirien tiedot.

Julkaistaan vuosittain urosten prosenttuaalinen osuus jälkeläismääristä yhdistyksen lehdessä.

Kasvattajien ja harrastajien informoiminen epilepsiaan ja kipusyndroomaan liittyen lehdessä sekä kasvattajapäivillä.

Gonioskopian vakiinnuttaminen osaksi rutiinitutkimuksia.

Polvitutkimuksen vakiinnuttaminen osaksi rutiinitutkimuksia.

Osallistuminen geenitutkimukseen ja yhteistyön lisääminen ulkomaille.

Erikoisnäyttelyn järjestäminen vuosittain.

Kasvattajille ja harrastajille suunnattu koulutus liittyen rodunomaisiin kokeisiin sekä rodussa tavattuihin sairauksiin.

Kartoitetaan kasvattaja- tai kesäpäivien järjestämisen tarpeellisuutta ja järjestetään koe-mielessä ensimmäisen kerran ”Bassetpäivät” syksyllä 2011

Kootaan koe- ja jalostustoimikunnan jäsenistä sekä asiasta kiinnostuneista henkilöistä

työryhmä selvittämään rodun metsästystaipumusta ja jalostusarvoja mittaavan jalostustarkastuksen tai sentapaisen tilaisuuden tarpeellisuutta sekä mahdollisuuksia sellaisen järjestämiseen.

Tuomarikoulutuksien järjestäminen vuosittain tai tarpeen mukaan.

Pentulistan julkaiseminen lehdessä ja netissä jossa pentueen vanhemmista tiedot terveystarkastuksineen, sukusiitosprosentteineen ym. tietoineen.

Pidemmällä tähtäimellä seurantaraporttien niin osoittaessa ja mahdollisest ns. matadorosten pentuemäärien jatkaessa nousuaan, rotu anotaan Pevisan piiriin.